

08.12.2016 16:57

Sveti Nikola je posjetio i našu školu!

Sveti Nikola je biskup, svetac, zaštitnik djece i pomoraca. Rođen je u gradu Patari u Maloj Aziji, u pokrajini Liciji u 3. stoljeću. Imao je bogate roditelje koji dulje vrijeme nisu mogli imati djece, pa su od Boga izmolili malog Nikolu koji je dobio ime po stricu biskupu u Miri, nažalost njegovi roditelji ubrzo umiru i Nikola ostaje sam. Postaje svećenik želeći širiti ljubav i dobrotu. Uskoro mu umire stric, biskup Mire, i svi misle da će ga Nikola naslijediti. No, on skroman i u strahu od te časti bježi u Palestinu gdje živi samačkim životom. Vraća se za nekoliko godina upravo kad umire biskup, nasljednik njegova strica. Ovaj puta nije mogao pobjeći te postaje biskup. Od tada noći provodi moleći, a dane pomažući nevoljnima i šireći vjeru.

Danas je poznat kao lik koji djecu obrađuje svojim darovima. Ta tradicija vuče korijene iz sljedeće legende. U blizini roditeljske kuće sv. Nikole, živio je čovjek, nekad bogat, ali izgubio je carsku službu i sav imetak. Imao je tri kćeri, koje bi se mogle udati, ali im nije mogao dati miraza. I nesretni otac odlučio je trgovati ljepotom i mladošću svojih kćeri, da tako zaradi. One su se pomolile Bogu, da ih izbavi od toga zla i spasi njihovu čast i poštenje. Sv. Nikola nekako je doznao za tu odluku nesavjesnog oca pa uzme vrećicu, napuni je zlatnicima, umota u platno i, prišuljavši se noću potajno do kuće, ubaci zamotane zlatnike kroz prozor. Otac onih djevojaka začudio se, kad je ujutro našao tako veliki novac. Vidjevši kako je svota dovoljna, čak i prevelika da časno uda jednu kćer, opremio je i dade joj miraz. To se dogodi i po drugi put; nađe, jednog jutra i drugu vrećicu sa zlatnicima. Spremi on i srednju kćer. Dalje priča ima dva kraja: A kad je i to bilo gotovo, sve mu je nešto govorilo, da će onaj dobrotvor i po treći put doći pa ga je u zasjedi čekao nekoliko noći. I doista, baš kad sv. Nikola ubaci svoj dar i za najmlađu kćer, skoči otac, stigne neznanca i prepozna u njemu Nikolu. Unatoč zaklinjanju neka šuti, sretni otac je razglasio po cijelom mjestu radosnu vijest.

Drugi kraj priče ide ovako: Nikola je vidio da ga otac djevojaka čeka, pa se domislio, popeo na krov i zlatnike ubacio kroz dimnjak. Kako su se na otvorenom ognjištu sušile čarape, zlatnici su pali u njih, i od tuda dolazi stavljanje poklona bilo u čarape ili čizmice.

Zaštitnik je djece, pomoraca, djevojaka, siromaha, studenata, farmaceuta, pekara, ribara, zatvorenika, trgovaca, putnika, otoka Sicilije, pariškog sveučilišta i mnogih gradova širom svijeta. Spomendan mu je 6. prosinca. Toga dana, njemu u spomen, roditelji darivaju djecu.

